

vladnih namestnikov) in ti jih pa le še vedno huje pritiskajo. Nezmerni zakladi, katere bi redno in umno obdelovanje polja in pametno ravnanje z gozdi lahko na dan spravilo, so zdaj še zakopani in se deloma pogubé, deloma spridijo, ker se nihče ne trudi, da bi jih vzdignil.

Kakor se iz tega vidi, je želja, da se Bosnija pripné na Avstrijo in tako odpré kulturi, podprta z važnimi razlogi. To zahteva dandanašnji napredek v vseh rečéh, to zahteva tudi ideja civilizacije in toliko hvajljene humanitete, katera ne trpi v svoji sredi puščave ali dežele sužnjih. Izpeljava te želje bila bi dokaz pravega napredka in sočutja do človečanstva, čegar udje v Turških pesteh zdihujejo in nimajo pravic, katere gredo vsakemu človeškemu bitju. Turčija pa za nje ne bo nič storila, naj storé toraj druge države! Država pa, ki ne skrbi za blagor državljanov, naj se razruši.

Národno blago.

Prislovice in reki iz Istre.

Zapisal J. V.

- Ne gre mi pestva uho (tega nečem slišati).
- Čuda slave, malo časti (hinaštvo).
- Mudra gospodarica svojemu mužu va devetem selu postelju pripravi (z domačim gostoljubstvom).
- Živ nemore va zemlju, ni mrtav izpod nje (pomagajmo mu, da živi).
- Kmet, ako greš k grajanu, nosi mu; ako pride grajan k tebi, daj mu.
- Polé svoje majke rano spati, kasno stati, polé tuje majke kasno spati, rano stati (rečejo dekletom željnim možitve).
- Kada neče dobro leto k nam, moramo mi k njemu (v potrebi se moramo stisniti).
- Žito gre v malin, a človek u malenicu (odgovore rekšemu: grem v malin).
- Ki je kemu vaje, ta je temu rajen (rad).
- Tri mrazi (slane redom) jedan daž (v jeseni).
- Nisu torilice (ustnice) bre nejelice (vsaka usta jedó).
- I Bog bi se delil, da ima brata (govore nesložni brati deleči se ob otačstvu i materinstvu, väterliches und mütterliches Erbgut).
- Joh ti mudremu meju nemimi (neumnimi).
- Joh mu, ki ima oči, pak hodi slep po svetě.
- Pride bura pak popita: devojka, si bila v letě brumna (si li napredla, naplela, našila robe za zimo)?
- Ako ki reče: to će težko pojti, se odgovori: tako, Bože, u raj.
- Kada pride obletina, naš mali će biti tekina (naše dete bo shodilo, ko bo leto staro).
- Večerni podsik kaže lepo vrěme (večerna jasnina na zapad.)
- Vrěme se čumrdi (se oblači).
- Bol prekonati (preboleti).
- Zahajati koga (skušati).
- Konati (do kraja tirati).
- Rogušice (pšenični kukci) imajo rožičke.
- Guča (hribec).
- Raztéž (raztegnenje).
- Baščak (leto staro prase).

Mnogovrstne novice.

* Čedalje bliže! — O neki mestni zadevi se je unidan podala nemška in mladočeska deputacija iz Prage na Dunaj, kjer jo je ministerstva predsednik knez Auersperg na obed (kosilo) povabil. In mlado-

čehi z Nemci yred so radi šli v vladno gostje. To pa je po vsem Českem včinielo veliko nevoljo. Da bi se mladočehi nekako otresli te nevolje, so raznesli glas, da tudi staročeh dr. Klaudi je pri ministru kosil. Al skazalo se je, da to je bila — laž. Ena laž več ali manj! — si mislijo mladočehi kakor mladoslovenci.

* Kazen na denarji — rubežen — ječa — odstava: to je vrsta kazni, ki je zadela velikega škofa Poznanskega grofa Ledohovskega zato, ker se ne vda Pruskim brezverskim postavam, enakim tistim, ki jih zdaj delajo v državnem zboru Dunajskem. Škof Ledohovsky raji vse strpi, kakor da bi zatajil pravice katoliške vere, in pogumno duhovstvo in vero ljudstva škofije njegove stoji za njim, ki ga preganja sila Bismarkova.

* Nov red na južni in Gorenški železnici se je vpeljal že pretekli teden, a vodstva železnic ga nista zadosti razglasila. Na južni železnici je prememba za Ljubljano le ta, da prihaja vlak iz Trsta zdaj 53 minut popoldnevu, a oni iz Dunaja ob treh in 27 minut popoldne. Na Gorenški železnici pa so premembe večje in za Ljubljance neugodne. Zdaj dohajajo v Ljubljano po trije vlaki na dan, in sicer: prvi vlak se odpelje ob eni in 10 minut čez polnoči, drugi ob pol dveh popoldne in tretji po šestih zvečer. Prihaja jih v Ljubljano ravno toliko v sledečem redu: prvi ob pol devetih zjutraj, drugi ob pol treh popoldne, tretji ob pol treh ponoči. Ta red je za Gorence, ki prihajajo v Ljubljano, jako prilichen, kajti če se pripeljejo zjutraj ob pol devetih v Ljubljano, potem lahko vse opravijo in odrinejo zopet ob pol dveh ali ob šestih popoldne; za Ljubljance pa je neugoden, ker jim jemlje mogočnost, svoja opravila opraviti na Gorenškem kje v enem dnevu, kajti ponoči ob pol treh se ne vrača nihče rad nazaj, posebno ker so postaje povsod precej daleč od mestov, na priliko v Loki ali Radoljci. Zlasti tistim, ki so se ob nedeljah in praznikih radi vozili v krasno Gvrensko stran, in se po starem redu vračali zvečer ob desetih, je bilo vse veselje skaženo. Vendar je zdaj, kakor poroča „Laib. Ztg.“, vodstvo železnice sklenilo, ob nedeljah in praznikih spuščati iz Ljubljane še poseben vlak malo pred sedmim zjutraj, ki se bo pripeljal nazaj proti desetim zvečer. S tem pa je le nedeljskim veselim tičem pomagano, trgovcem, ki imajo ob delavnikih opravke zlasti v bližnjih krajih na Gorenškem, pa ne.

Zabavno berilo.

Mej pès.

Smešnica, spisal J. Aléšovec.

(Dalje.)

— Drugi dan ni bilo govora o pretečenem med nama in tako tudi dalje ne. Jaz sem pomagal očetu, kar sem vedel in znal, pri gospodarstvu, in tako je preteklo nekoliko dni. Pes se mi je pri lovu na prepelice in perutnino sploh posebno odlikoval, toraj sem mu bil kmalu odpustil, kar mi je bil hudega storil.

Nekega dné podim s puško in pèsom velikega jastreba, ki je že mnogo kokoši pobral; ko sem bil prvič po njem strelil, se mi je zdelo, da sem ga zadel, ker je jel prav pri tleh leteti. Lovsko veselje me žene za njim in ker se vsede, pa le zopet zletí, predno ga more doseči moje puške zrno, me pelje prav daleč, kake tri ure od očetovega posestva. Jaz sem se bil že nekoliko vtrudil, a vendar me je tič jezil in obljubil sem si bil, da ne grem domú, predno ga ne vstrelim.

Tako ga zalezovaje se približam majhnemu gradiču, lastnini nekega bogatega trgovca iz mesta, ki pa